

Śrī Hari-Nāma Mahā-Mantra

Lyset til den Åndelige Verden

”Det åndelige lyset til den åndelige verden er plassert i hjertets kjerne. Når en kvalifisert person chanter Harināma, spres lyset, og dermed holdes mørket til māyā vekk fra jīvaen.”

Śrīla Bhaktivinode Thākura

Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare

Det høyeste transcendentale navnet (nāma-brahma), hare krishna hare krishna krishna krishna hare hare / hare rāma hare rāma rāma hare hare (mahā-mantraet) er ifølge de evigløse śāstraene som Vedaene, Upanisadene, Purānaene og Samhitāene det høyeste mantraet for overgivelse i Kali-yuga . Den primære beskjefugende plikten (dharma) for denne tidsalderen er å chante og praktisere sankīrtana med de seksten ordene mahā-mantraet består av.

Navnet til Bhagavān er den direkte personlige skikkelsen (svarūpa) til Bhagavān. Bhagavān Śrī Krishna har fylt sitt navn med Hans nydelige form, aktiviteter og hele Hans kraft. Bhagavān er eieren av Hans navn og er derfor kalt nāmī. Selv om det er ingen forskjell mellom Han (nāmī) og hans navn (nāma) er det i enkelte tilfeller at nåden til nāma-brahma overgår nåden til nāmī-brahma. Ved Hans årsaksløse nåde fremtrer Svayam Bhagavān Śrī Krishna i skikkelsen av nāma for å befri betingede sjeler. De mest heldige tar dīksā i Śrī Hari-Nāma Mahā-Mantra fra en ekte guru som selv er konstant absorbert i Śrī Hari-Nāma. På denne måten tilber han Śrī Bhagavān ved å chante Hans navn i en forsamling (sankīrtana), daglig chante et bestemt antall av navn (japa) og erindre Śrī Bhagavāns navn (smarana). Śāstra erklærer at i Kali-yuga er det mer ærefult å praktisere nāma- sankīrtana høyt enn å praktisere nāma-smarana eller japa.

jaypato hari-nāmāni
sthāne śata-gunādhikah
ātmānañ ca punāty uccair
japan śrotm punāti ca

(Śrī Nārādīya uttalt av Prahlāda Mahārāja)

”En person som chanter Śrī Hari-Nāma høyt er hundre ganger overlegen en person som chanter stille. En person som chanter stille gagnar og renser bare seg selv, mens en som chanter høyt også gagnar og renser alle som hører på han som dyr, insekter, fugler, trær og krypdyr. Slike vesener kan ikke chante, men de kan bli forløst fra fødselens og dødens hav simpelthen ved å høre hari-nāma.”

Derfor, i Kalis tidsalder er kronjuvelen av alle typer sādhana å utøve sankīrtana av det seksten ords Hari-Nāma Mahā-Mantra. Śrī Caitanya Mahāprabhu er Pāvana-Avatārī, den mest nådefulle avatāra som renser Kali-yuga. Han instruerer oss derfor til å praktisere śrī hari nāma- sankīrtana – kīrtānyah sadā harih. (Śrī Śikṣāstaka 3)

Brhad-Nārādīya-Purāna erklærer tydelig:

harer nāma harer nāma
harer nāmaiva kevalam
kalau nāsty eva nāsty eva
nāsty eva gatir anyathā

”For å gjøre åndelig fremgang i Kali-yuga er det ingen annen vei, ingen annen vei, ingen annen vei enn å chante det hellige navn, chante det hellige navn, chante det hellige navn.”

Sekvensen til Mahā-Mantraet

En trosretning mener at mahā-mantraet burde chantes i følgende sekvens:

hare rāma hare rāma
rāma rāma hare hare
hare krishna hare krishna
krishna krishna hare hare

Denne forståelsen er basert på disse punktene:

Kali-santarana Upanisad, utgitt av Venkatesh Press, Mumbai erklærer at mahā-mantraet begynner med ordene hare rāma hare rāma rāma hare hare, etterfulgt av hare Krishna hare Krishna Krishna Krishna hare hare

I Kalyāna, en bok fra Gorakhpura, er mahā-mantraet skrevet i sekvensen ovenfor.

Śrī Rāma åpenbarte seg i Tretā-yuga. Śrī Krishna åpenbarte seg på et senere tidspunkt - i Dvāpara-yuga. Dermed er det logisk å chante hare rāma først og deretter hare Krishna.

Synspunktene ovenfor er både ulogiske og grunnløse:

1. Tidligere utgivelser av Kali-santarana Upanisad av Venkatesh Press, Mumbai, erklærer tydelig at mahā-mantraet begynner med hare Krishna og ikke med hare rāma. De tidligere utgivelsene er fortsatt bevart i bibliotek i Calcutta og Jaipura.
2. Kalyāna, utgitt av Gītā Press, Gorakhpura, er ikke et ekte bevis som støtter synspunktene ovenfor.
3. At Tretā-yuga er etterfulgt av Dvāpara-yuga har ingen effekt på det evige mahā-mantraet. Mahā-mantraet er hinsides alle yugaer og tid.

Dette emnet kan bare bli forstått ved å chante brahma mahā-mantraet, befrieren av alle yugaer. Ananta-Samhitā inneholder referanser til Śrī Bhagavāns navn i de forskjellige yugaene:

Satya-yuga:

nārāyana-parā vedāh
nārāyana-parāksarāh
nārāyana-parā-muktiḥ
nārāyana-parā-gathih

"Nārāyana er deklartert som den Høyeste i alle Vedaene. Nārāyana er den høyeste kombinasjonen av alle bokstaver. Å realisere Nārāyana er den høyeste befrielsen. Nārāyana er det høyeste målet i livet."

Tretā-yuga:

rāma nārāyanaNānanta
mukunda madhusūdana
Krishna keśava kaMsāre
hare vaikuntha vāmana

"He Rāma! He Nārāyana! He Ānanta! He Mukunda! He Madhusūdana! He Krishna! He Keśava! He Kamsāre! He Hare! He Vaikuntha! He Vāmana! "

Dvāpara-yuga:

hare murāre madhu-kaitabhāre
gopāla govinda mukunda śaure
yajñeśa nārāyana Krishna visno
nirāśrayam mām jagadīśa raksa

"Hare, Murāre, Madhu-Kaitabhāre, Gopāla, Govinda, Mukunda, Śaure (Herren over alle yajñas), Nārāyana, Krishna, Visnu! He Jagadīśa, vennligst beskytt meg! Jeg har ikke noe annet vern."

Kali-yuga:

hare krishna hare krishna
krishna krishna hare hare
hare rāma hare rāma
rāma rāma hare hare

sodaśaitāni nāmāni
dvātrimśad varnakāni hi
kalau yuge mahā-mantrah
sammato jīva-tārane

" Hare Krishna hare Krishna Krishna Krishna hare hare / hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare. Dette hari-nāma mahā-mantraet består av seksten navn og trettito stavelser. Dette mantraet kan befri alle jīvaer i Kali-yuga."

Med tanke på det tredje punktet er det dermed innlysende at brahma mahā-mantraet (Krishtnas navn) var tilstede som en frigjører allerede i Tretā-yuga før Krishna åpenbarte seg i Dvāpara-yuga, med navn som Mukunda, Madhusūdana, Krishna, Keśava og Kamsāri. Rådene og argumentene gitt angående den omvendte sekvensen til mahā-mantraet er dermed ugyldig.

Ślokaene i Ananta-Samhitā erklærer tydelig at i Upanisadene som i Kali-santarana Upanisad, så er mahā-mantraet skrevet i følgende sekvens: hare krishna hare krishna krishna krishna hare hare / hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare.

Nāradaĵī mottok mahā-mantraet i denne sekvensen fra sin guru, Brahmāĵī, og denne tradisjonen er fortsatt praktisert i dag i Brahma-Mādhva-Gaudīya-Vaisnava-Sampradāya. I midlertidig så nedstammer ikke mahā-mantraet gjennom guru-paramparā i andre sampradāyaer og derfor er dens hemmelighet og sekvens ukjent til disse personene. Det er ikke underlig at de reverserte sekvensen til mahā-mantraet og begynte med hare rāma.

Andre gyldige śastra gir bevis angående formen til mahā-mantraet:

śisyasyodanmukha-sthasya
harer nāmāni sodaśa

"Śrī Gurudeva burde fremsi det seksten ords hare krishna mantra til disippelen før han initierer han i gopāla-mantraet som bringer lykke til de tre verdenene. For å motta gopāla-mantraet må disippelen sitte vendt mot nord og motta mantraet i hans høyre øre."

I śāstra som Brahma Yāmala beskriver Herren Śiva svarūpa (formen) til mahā-mantraet:

harim vinā nāsti kiñcat
pāpa-nistārakam kalau
tasmāl lokoddhāranārtham
hari-nāma prakāśayet

sarvatra mucyate loko
mahā-pāpāt kalau yugle
hare-krishna-pada-dvandvam
krsneti ca pada-dvayam

tathā hare-pada-dvandvam
hare-rāma iti dvayam
tad-ante ca mahā-devī
rāma rāma dvayam vadet

hare hare tato brūyād
hari-nāma samuccararet
mahā-mantram ca krishnasya
sarva-pāpa-pranāśakam iti

"He Mahādevī! Se! I Kali-yuga er det ingen lettere måte å slette synder på enn śrī hari-nāma. Det er derfor essensielt å utbre śrī hari-nāma blant den alminnelige befolkningen. Menneskeheten i Kali-yuga kan enkelt bli befridd fra det største helvete ved sankīrtana av mahā-mantraet. For å chante mahā-mantraet så først chant hare Krishna to ganger, så chant Krishna to ganger, deretter hare to ganger. Etter dette chant hare rāma to ganger, deretter rāma to ganger og igjen hare to ganger. Man burde chante, artikulere og utføre sankīrtana etc. av Śrī Krishnas mahā-mantra som sletter alle synder." Dette er beskrevet i disse to strofene.

Rādhā Tantra sier:

śmu mātar mahā-māye
viśva-bīja-svarūpini
hari-nāmno mahāmāye
kramanavat sureśvari

"En bhakta ber, 'He viśva-bīja-svarūpini (universets frø)! Sureśvari (som er tilbedt av demigudene)! Mahāmāyā! Mātā! Vennligst hør mine bønner og forklar meg sekvensen til mahā-mantraet.'"

Devī svarer på denne måten:

hare krishna hare krishna
krishna khare hare
hare rāma hare rāma
rāma rāma hare hare
dvātrimśad aksarāny eva
kalau nāmāni sarvadam
etan mantram putra-śrestha
prathamam śmuyān narah

"Å beste blant sønner! Mahā-mantraet for Kali-yuga gir all perfektjon. Dette mahā-mantraet, Śrī Krishna nāma, er satt sammen av seksten navn og trettito stavelser: hare Krishna hare Krishna Krishna Krishna hare hare / hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare. En person som ønsker sin egen velferd burde derfor først høre mahā-mantraet fra sin Gurudeva."

I det samme Rādhā-Tantra foreslår Tripurā Devī:

hari-nāmnā vinā putra
dīksā ca viphalā bhavet
guru-deva-mukhāc chrutvā
hari-nāma parāksaram

brāhmana-ksatra-vit-sūdrāh
śrutvā nāma parāksaram
dīksām kuryuh suta-śrestha

”Å beste blant sønner, du er på talfot de største jñāna. Se! Hvis du hører gopāla-mantraet fra Śrī Gurudeva før hare Krishna mahā-mantraet så blir resultatet av gopāla-mantraet nullstilt. Derfor bør personer fra alle varnas som brāhmaṇaer og ksatriyaer først høre mahā-mantraet fra Śrī Gurudeva før de aksepterer initiering i gopāla-mantraet.”

Padma-Purāna erklærer også:

dvātrimśad aksaram mantram
nāma sodaśakānvitam
prajapan vaisnavo nityam
rādhā-Krishna-sthalam labhet

”Enhver Vaisnava som chanter hare Krishna mahā-mantraet konstant, som er bemyndiget med de seksten navn bestående av tretti stavelser, vil utvilsomt oppnå Śrī Śrī Rādhā Krishna residens i Goloka Vrndāvana Dhāma.”

I Rādhā-Hrdaya-Khanda av Brahmānda-Purāna, ber Romaharsana Śūta til Śrī Veda Vyāsa på følgende måte:

yat tvayā kīrtitam nātha
hari-nāmeti samjñitam
mantram brahma-padam siddhi
karam tad vada no vibho

”He Vibho! He Prabu! Vennligst instruer meg i brahma-svarūpa nāma-mantra til Śrī Hari som er givener av all perfeksjon.”

Som svar gir Śrī Veda Vyāsa følgende instruksjon:

grahanād yasya mantrasya
dehī brahma-mayo bhavet
sadyah pūtah surā-po`pi
sarva-siddhi-yuto bhavet
tad aham te`bhidhāsyāmi
mahā-bhāgavato hy asi

hare krishna hare krishna
krishna krishna hare hare
hare rāma hare rāma
rāma rāma hare hare

iti sodaśakam nāmnām
tri-kāla-kalmasāpaham
nātah parataropāyah
sarva-vedesu vidyate

”Å min sønn, jeg vil utvilsomt gi deg instruksjoner i mahā-mantraet. Ved å akseptere mahā-mantraet kan en person bli befridd fra den legemlige oppfatningen av livet og selv en fyllick kan hurtig bli renset og oppnå all perfeksjon. Jeg vil instruere deg fordi du er en mahā-bhāgavata og er en velegnet kandidat. Bare se! Det seksten ords mahā- mantra, hare krishna hare krishna krishna krishna hare hare / hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare, kan slette de tre verdener synde. De fire Vedaene nevner ikke en bedre metode for å oppnå befielse fra materiell treldom enn å chante mahā-mantraet.”

Ananta-Samhitā sier også:

hare krishna hare krishna
krishna krishna hare hare
hare rāma hare rāma
rāma rāma hare hare

sodasaitāni nāmāni
dvā-trimśad varnakāni hi
kalāu yuge mahā-mantrah
sammato jīva-tārane
utsrjyaitān mahā-mantram
ye tv anyat kalpitam padam
mahā-nāmeti gāyanti
te śāstra-guru-langhinah

”Alle śāstraer samtykker i at hare Krishna mahā-mantraet, som består av seksten navn og tretti stavelser er det høyeste mantraet for å befri jīvaene i Kali-yuga. De som forsømmer mahā-mantraet og aksepterer enhver annen prosess grunnet deres egen eller andres innbilning er ulydig mot guru og śāstra. Hvis noen spør hvorfor disse seksten ords hare Krishna mantraet er mahā-mantraet så er følgende svar gitt. ’Av alle Krishnas navn kan intet annet navn enn Hari enkelt ta vekk synde, stor ulykke og uvitenhet. Ingen annet navn enn Krishna kan gi prema. Og ingen annet navn enn Rāma kan gi befielse.’ Dette er årsaken til hvorfor mahā-mantraet består av disse tre primære navnene. For det andre er disse seksten navnene en påkallelse. Derfor er ikke om, namah, klīm, svāhā etc. nødvendig for å gjøre mantraet mer potent. Av

denne grunn er det kalt mahā-mantraet.”

Sanat-Kumāra-Samhitā erklærer:

hare krishnau dvir āvrttau
krishna tādṛk tathā hare
hare rāma tathā rāma
tathā tādṛk hare punah
hare krishna hare krishna
krishna krishna hare hare
hare rāma hare rāma
rāma rāma hare hare

Dette betyr først chant hare Krishna to ganger, deretter Krishna to ganger, etterfulgt av hare to ganger. Deretter chant hare rāma to ganger, rāma to ganger og hare to ganger. Med dette får vi mahā-mantraet: hare krishna hare krishna krishna krishna hare / hare hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare.

Kali-santarana Upanisad i Yajur Veda beskriver svarūpaen og forherligelsen av mahā-mantraet på denne måten:

harih om. dvāparānte nārado brahmānam jagāma katham bhagavan! gām paryatan kalim santareyam iti. sa hovāca brahmā sādhu prsto ’smi sarva-śruti-rahasyam gopyam tac chru yena kali-samsāram tarisyasu. bhagavata ādi-purusasya nārāyanasya nāmoccārāna-mātreṇa nirdhūta-kalir bhavati. nāradaḥ punah papraccha. tan-nāma kim iti? sa hovāca hiranya-garbhah, ”hare Krishna hare Krishna Krishna Krishna hare hare / hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare.” iti sodaśakam nāmnām kali-kalmasa-nāśanam, nātaḥ parataropāyah sarva-vedesu drśyate. iti sodaśa-kalāvṛtasya jīvasyāvarana-vināśanam. tataḥ prakāśate param brahma meghāpāye ravi-raśmi-mandalīveti. punar nāradaḥ papraccha. bhagavan ko ’sya vidhir iti? sa hovāca nāsyā vidhir iti. sarvadā śūcīr aśucir vā pathan brahmanah sa-lokatām samīpatām sa-rūpa tām sāyujyatām iti.

”Śrī Nārada gikk til Śrī Brahmā på slutten av Dvārāpa-yuga og tilbydde sin respektfulle hyllester og forespurte: ’Å Herre, hvordan kan jeg krysse hinsides påvirkningskraften til Kalis tidsalder mens jeg vandrer på denne jordiske planet?’”

”Brahmājī svarte, ’Å sønn, du har spurt et utmerket spørsmål. Vennligst hør den mest konfidensielle hemmeligheten av alle vedaene hvor du kan enkelt krysse denne verden av Kali. Ved å ytre navnet til ādi-purusaen som er Bhagavān Śrī Nārāyana (Krishna) begynner Kali-yugas personligheten å skjelve.’”

”Nāradaḥ forespurte ytterligere, ’Hvilket navn til Śrī Bhagavān og hva er dens svarūpa?’”

”Som svar sa Brahmājī, ’hare krishna hare krishna krishna krishna hare hare / hare rāma hare rāma rāma rāma hare’. Mahā-mantraet, bestående av seksten navn kan fullstendig slette alle syndene i Kali-yuga. Det fremtrer ikke en høyere sādhana i alle Vedaene. Mahā-mantraet er dekket av seksten kvaliteter, som betyr at det kan utradere de fem grove elementene (pañcha-bhūta) og de elleve sansene som dekker jīvaen. Parambrahma manifesterer seg deretter for jīvaen akkurat som solen hvor dens stråler skinner klart når skydekket er fjernet.’”

”Nāradaḥ forespurte dermed, ’Å Herre, hva er reglene og forskriftene for å chante mahā-mantraet?’”

”Brahmājī svarte, ’Det er ingen regler eller forskrifter for å chante mahā-mantraet. Man kan chante det i en ren eller uren tilstand. Man kan dessuten ved å tydelig uttale mahā-mantraet oppnå brahma (salokya, samīpya, sarūpya og sāyujya). Og ikke bare det, man kan oppnå Krishna-prema, det femte målet i menneskelivet (pañcamā-purusārtha).’”

Śrī Bhakti-Chandrika, 7de Patala erklærer:

atha mantra-varam vaksye
dvātrimśad aksarānvitam
sarva-pāpa-praśamanam
sarva-durvāsanānalam

catur-varga-pradam saumyam
bhakti-dam prema-pūrvakam
durbuddhi-haranam śuddha
sattva-buddhi-pradāyakam

sarvārādhyam sarva-sevyam
sarvesām kāma-pūrakam
sarvādhikāra-samyuktam
sarva-lokaika-bāndhavam

sarvākarsana-samyuktam
dusta-vyādhi-vināśanam
dīkṣā-vidhi-vihīnam ca
kālakāla-vivarjitam
vān-mātreṇārcitam bāhya
pūjā-vidhy-anapeksakam
jihvā-sparśana-mātreṇa
sarvesām phala-dāyakam
deśa-kālānīyamitam
sarva-vādi-susammatam

”Mahā-mantraet er bemyndiget med trettito stavelser og kan slette alle synder. På samme måte som en brann fortærer, kan mahā-mantraet fortære alle syndefulle vaner og gi dharma, artha, kāma og moksa. Den vakre skikkelse (svarūpa) er i stand til å stjele alle ens tåpeligheter, uvitende mentalitet og er giveren av śuddha-sattvika intelligens. Den gir prema-bhakti symptomer. Den er verdig tilbedelse og tjeneste av alle. Śrī nāma kan oppfylle alles ønsker. Alle er kvalifiserte til å tjene mahā-mantraet, og med det menes at alle er kvalifiserte til å utøve sankīrtana av mahā-mantraet. Mahā-mantraet er den personlige vel-ønskeren til alle og er bemyndiget med potensen til å tiltrekke alle. Den sletter alle lidelser. Den overveier ikke reglene for diksā og har ingen tidsrestriksjoner. Mahā-mantraet blir tilbedt bare ved å ytre det. Eksterne gjenstander er ikke nødvendig. Den kan enkelt gi resultat bare ved dens kontakt med tungen uten å ta hensyn til regler rundt tid, sted og omstendighet.”

Pippalāda grenen av Athārva-Veda erklærer:

sva-nāma-mūla-mantrena
sarvām hlādayati vibhuh
sa eva mūla-mantram japati
harir iti Krishna iti rāma iti

”Mahā-mantraet som består av navnet, formen etc. til Śrī Krishna, opprinnelsen til alle avatarēne, gir alle lykker. Han selv, i skikkelsen til Śrī Krishna Caitanya Mahāprabhu chanter tydelig hare Krishna mahā-mantraet, kilden til alle mantraene.”

Følgende śloka forklarer resultatet av å utføre kīrtana etc. av mahā-mantraet:

mantra guhyah paramo bhakti-vedyah
nāmāny astāv asta ca śobhanāni
tāni nityam ye japanti dhīrās
te vai māyām atitaranti nānye
paramam mantram parama-rahasyam nityam āvartayati

”Mahā-mantraet er det mest konfidensielle og kan bare bli forstått gjennom bhakti. Åtte av dens seksten sjarmerende ord er hare Krishna og de andre åtte er hare rāma. Bare intelligente personer som konstant chanter disse navnene vil derfor bli befridd fra māyā – og ingen andre. Det er derfor intelligente personer alltid chanter, utfører kīrtana av og erindrer mahā-mantraet.”

I Brahmānda-Purāna (Nordre divisjon, Kapittel 6) Pippalāda nevner at Vrsabhānu Mahārāja en gang ba til Kratu Muni, ”Å Herre, hvis du har velvilje til meg, vennligst doner meg navnene til Hari.” I det øyeblikket ga hellige Kratu Muni de seksten navns mahā-mantraet. En intelligent person burde konstant utføre sankīrtanam av mahā-mantraet: nāma-sankīrtanam tasmāt sadā kāryam vipaścitā.

Śrī Caitanya Mahāprabhu og Mahā-Mantraet

”Når mahā-bhāgavataer ser at deres disipler er kvalifiserte, og med det menes at de er takknemlig, taus, vinnende over sine sanser, renhjertede, og over alt, deres hjerte er full av tilknytning (anurāga) til Śrī Śrī Rādhā-Ramana, velsigner de dem ved å nådefullt gi dem hare krsna mahā-mantraet som består av tre ord.”

Śrī Gopāla Guru Gosvāmī

Śrī Caitanya Mahāprabhu som etablerte chantingen av śrī hari-nāma-sankīrtana instruerer bhaktaene å utføre sankīrtana av mahā-mantraet.

Śrī Vāsudeva Sārvabhauma Bhattācārya sier:

visanna-cittān kali-ghora-bhītān
sanvīkasya gauro hari-nāma-mantram
svayam dadau bhakta-janān samādiśat
sankīrtayadhvam nanu nrtya-vādyaih

”Ut av Hans årsaksløse nåde gav Śrī Caitanya Mahāprabhu mahā-mantraet til de hjelpeløse, redselsfulle jīvaene av Kali-yuga og rettet det Hans hengivne ved å si, ’Å bhaktaer, dere bør utføre sankīrtana kollektivt ved å synge og danse.’”

harer namā-prasādena / nistaret pātakī janah
upadestā svayam Krishna / caitanyo jagad-īśvarah

krishna-caitanya-devena / hari-nāma-prakāśitam
yena kenāpi tat-praptam / dhanyo’ sau loka-pāvanah

”Ved nåden til hari-nāma kan en synder også bli forløst fordi instruktøren av śrī hari-nāma er Herren av universet, Svayam Śrī Krishna Caitanya Mahāprabhu. En person som er heldig nok til å motta hari-nāma mantraet, som har blitt innviet av Śrī Krishna Caitanya Mahāprabhu selv, kan derfor rense andre ved sin assosiasjon.”

Den store poeten Śrīla Kavi Karnapūra sier i hans episke dikt, Śrī Caitanya-Carita (11-54):

tatah śrī-gaurāngah samavadad aṭīva pramudīto
hare Krishna hare Krishna Krishna Krishna hare hare
hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare

”På tidspunktet til Śrī Caitanya Mahāprabhus sannynāsa seremoni følte barbermesteren som hadde blitt spurt om å barbere Han seg gretten og forstyrret. Selv om han hold barberhøvelen i sin hånd, klarte han ikke å bringe seg selv til å barbere vekk Śrī Caitanya Mahāprabhus vakre hår. Istedenfor så gråt han. Śrī Caitanya

Mahāprabhu som var fullstendig omsvøpt i rādhā-bhāva ble dypt behaget og sa, 'Å Barbermester! Du må konstant og høyt chante hare Krishna Krishna Krishna hare hare / hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare'. Ved å høre disse instruksjonene fra Śrī Mahāprabhu begynte barbermesteren å chante, og selv om han fortsatte å gråte kvalfullt fortsatte han å barbere vekk Mahāprabhush hår. Han ble så absorbert i chantingen av mahā-mantraet at han manifesterte gåsehud (romañca) og hans kroppshår sto oppreist (pulaka).”

Śrī Caitanya-Mangala erklærer:

bāhu prasāriyā prabhu brāhmane tulilā
tāra ghare bhakti-bhare gāna ārambhilā

brāhmanera ghara yena haila vṛndāvana
hari-nāma śunibāre āise sarva-jana

hare krishna hare krishna krishna krishna hare hare
hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare

”Mahāprabhu besøkte en gang hjemmet til en brāhmana og omfavnet han. Den påfølgende kīrtanaen omgjorde hjemmet til å bli akkurat som Vṛndāvana og en vrimmel av mennesker samlet seg for å høre og chante mahā-mantraet: hare krishna hare krishna krishna krishna hare hare / hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare.”

Śrī Caitanya Mangala sier også:

hare krishna nāma prabhu bolde nirantara
prasanna śrī-mukhe hare Krishna Krishna bali
vijaya hailā gauracandra kutūhalī
hare Krishna hare Krishna bali prema-sukhe
pratyaksa hailā āsi advaita-sammukhe

”Śrī Caitanya Mahāprabhu chanter alltid śrī nāma. En dag når Han kom til Advaita Ācāryā sitt hjem, ble Hans ansikt fylt med behag ettersom Han chantet hare Krishna mahā-mantraet.”

Śrī Caitanya-caritāmṛta erklærer:

krishna nāma mahā-mantra ei t’svabhāva
yei jape tāra kṛsne upajaye bhāva

(C.c. Ādi-līlā 7.83)

”Naturen til hare Krishna mahā-mantraet er slik at når en person chanter det, så utvikler han umiddelbart sin kjærlighetsfulle ekstatiske forhold til Krishna.”

krishna visayaka premā—parama-purusārtha
yāra āge tṛna-tulya cāri purusārtha

(C.c. Ādi-līlā 7.84)

”Når de fire målene til menneskelivet, dharma (perfekt utføre ens beskjeftigende plikt), artha (opphepe rikdom), kāma (tilfredsstille ens sensuelle ønsker) og moksa (oppnå befielse), står foran Krishna-prema – det femte og det øverste mål, virker de ubetydelig som et halmstrå i gaten.”

pañcama-purusārtha—premānandāmṛta-sindhu
brahmādi-ānanda yāra nahe eka bindu

(C.c. Ādi-līlā 7.85)

”Nytelsen utledet fra dharma, artha, kāma og moksa virker som en dråpe i havet i nærværet til en person som har utviklet bhāva.”

Krishna-nāmera phal’ premā, sarva śāstre kaya

(C.c. Ādi-līlā 7.86)

”Konklusjonen til alle śāstraene er at frukten av Krishna-nāma er prema.”

kali-kāle nāma-rūpe Krishna-avatāra
nāma haite haya sarva-jagat-nistāra

(C.c. Ādi-līlā 17.22)

”Det hellige navnet til Śrī Bhagavān, hare Krishna mahā-mantraet, er Hans avatāra i Kalis tidsalder. Bare ved å chante dette navnet assosierer man med Śrī Krishna direkte. Enhver som gjør dette vil utvilsomt bli befridd.”

avatari’ caitanya kaila dharma pracārana

”Śrī Caitanya Mahāprabhu steg ned til den materielle verden i Kali-yuga for å utbre denne tidsalderens dharma, chantingen av Kṛṣṇas hellige navn.”

sankīrtana-yajñe tñre kare ārādhana
sei ta sumedhā āra – kali-hata-jana

(C.c. Madhya-līlā 11.99)

”En person som tilber Śrī Caitanya Mahāprabhu ved å utføre sankīrtana burde bli ansett for å inneha stor intelligens. Det er forstått at en person som ikke utfører sankīrtana har ingen intelligens og er et offer for Kālī.”

nirantara kara kṛṣṇa-nāma-sankīrtana
helāya muktī pābe, pābe prema-dhana

(C.c. Madhya-līlā 25.154)

”Alltid chant kṛṣṇa-nāma og du vil veldig enkelt oppnå muktī. Tilslutt vil du oppnå klenodiet Kṛṣṇa-prema.

eka 'nāmābhāse' tomāra pāpa—dosa yābe
āra 'nāma' laite Kṛṣṇa-carana pāibe

(C.c. Madhya-līlā 25.199)

”Begynn å chante hare Kṛṣṇa mahā-mantraet og på nāmābhāsa nivået, når din chanting er nesten ren, vil alle dine syndefulle reaksjoner vil bli fjernet. Når du chanter hare Kṛṣṇa perfekt vil du oppnå lyet til Śrī Kṛṣṇas lotus føtter.”

nāmera phale Kṛṣṇa-pade prema upajaya

(C.c. Antya-līlā 3.178)

”Resultatet av å chante nāma uten krenkelser er slik at en person vil våkne sin ekstatiske kjærlighet for Kṛṣṇas lotus føtter.”

kālī-kālera dharma – kṛṣṇa-nāma-sankīrtana

(C.c. Antya-līlā 7.11)

”Dharmaen i Kali-yuga er å chante Kṛṣṇa-nāma-sankīrtana.”

harse prabhu kahena – śuna svarūpa-rāma-rāya
nāma-sankīrtana kalau parama upāya

(C.c. Antya-līlā 20.8)

”Med stor fryd sa Śrī Caitanya Mahāprabhu, ’Min kjære Svarūpa Dāmodara og Rāmānanda Rāya, forstå at den enkleste veien for å oppnå befrielse i Kalis tidsalder er ved å chante hari-nāma.’”

sankīrtana-yajñe kalau Kṛṣṇa-ārādhana
sei ta sumedhā pāya kṛṣṇera carana

(C.c. Antya-līlā 20.9)

”I Kalis tidsalder er systemet for å tilbe Kṛṣṇa å utføre yajñā ved å chante Śrī Bhagavāns navn. En som gjør dette er ansett for å være intelligent og han vil utvilsomt oppnå Kṛṣṇas lotus føtter.”

nāma-sankīrtane haya sarvānartha-nāśa
sarva-śubhodaya, Kṛṣṇa-premera ullāsa

(C.c. Antya-līlā 20.11)

”Ved å chante Kṛṣṇa-nāma kan man slette alle anarthas. På denne måten vekkes all god velstand og lykksaligheten til Kṛṣṇa-prema begynner.”

khāite śuite yathā tathā nāma laya
kāla-deśā-niyama nāhi sarva-siddhi haya

(C.c. Antya-līlā 20.11)

”En som chanter navnet mens han spiser eller sover, uavhengig av tid eller sted, oppnår all perfeksjon.”

”En person vil utvilsomt vekke prema for Śrī Krishnas lotusfötter om han chanter Krishna-nāma på denne måten.”

Śrīla Raghunātha dāsa Gosvāmī sier i introduksjonen til sin kommentar på mahā-mantraet:

ekadā krishna-virahād
dhyāyanti priya-sangamam
mano-bāspa-nirāsārtham
jalpatīdam muhur muhuh

hare krishna hare krishna
krishna krishna hare hare
hare rāma hare rāma
rāma rāma hare hare

yāni nāmāni virahe
jajāpa vārsabhānavī
tānye va tad-bhāva-yukto
gauracandro jajāpa ha

śrī-caitanya-mukhodgīmā
hare krsneti varnakāh
majjayanto jagat premni
vijayantām tadāhvayāh

”En gang følte Śrīmatī Rādhikā seg overveldende elendig på grunn av å være separert fra Hennes elskede Śyāmasundara og Hun mediterte på å møte han igjen. For å fjerne Hennes ild av separasjons, begynte Hun å chante hare Krishna mahā-mantraet. Śrī Caitanya Mahāprabhu, som er absorbert i Śrīmatī Rādhikās stemninger, chantet også disse navnene. Derfor kom Krsnās seksten navn som består av tretti to stavelser, hare Krishna mahā-mantraet, fra lotus munnen til Śrī Caitanya Mahāprabhu. La dette mahā-mantra, som gjør hele universet absorbert i Krishna-prema, pryde og være tilstede overalt annet. Jaya ho! Jaya ho! La det være fullstendig seier for mahā-mantraet!”

Referanse til mahā-mantraet kan også bli funnet i Brahmānda-Purāna, Uttara-khanda, 6.55:

hare krishna hare krishna krishna krishna hare hare
hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare

”De tre navnene, Hare, Krishna og Rāma, som er i vokativ kasus (tiltaleform), omfatter mahā-mantraet.”

De følgende ślokaene fra Śrī Caitanya-Bhāgavata viser også hvor overlegen hari-nāma er: (Ādi 14.137, 139-143), (Madhya, 6.117), (Madhya 23.74-78) og (Madhya 28.28).

Kommentarer til Mahā-Mantraet

”Śrī Krishna-nama er det søtteste av det søte og det mest lykkebringende av alt som er lykkebringende. Det er den blomstrende slyngplanten, den evige, fullstendig modne frukten til Bhāgavata, og legemeliggjørelsen av kunnskap, cit-śakti. Å beste av Bhrgu dynastiet! Selv om en person chanter det hellig navnet en gang med tro eller likgyldighet (helā), er han øyeblikkelig befridd fra dette havet av fødsel og død!”

Śrī-Hari-Bhakti-Vilāsa 11.234

Mādhurya-Mayī

Mahā-mantraet består av tre ord. Hvert ord er i vokativ kasus (tiltaleform), og betyr å påkalle eller å adressere noen. Disse ordene er Hare, Krishna og Rāma.

vijñāpya bhagavat-tattvam
cid-ghanānanda-vigraham
haraty avidyām tat-kāryam
ato harit itī smrtah

ānandaika-sukhah śrīmān
śyāmah kamala-locanah
gokulānanda-do nanda
nandanah krishna īryate

vaidagdhī sāra-sarvasvam
mūrti-līlādhidivatam
śrī-rādhām ramaya nityam

”Śrī Bhagavān er sac-cid-ānanda vighraha, legemeligjørelsen av evighet, kunnskap og lykksalighet. Fordi Han er i stand til å utrydde all uvitenhet, så er uttrykket Hari (en som tar vekk) en passende måte å minnes Han. Det er bare den lotus-øyede Nanda-nandana, Śrī Śyāmasundar, giveren av lykksalighet til beboerne i Gokula, som er referert til som Krishna (den alt-tiltrekkende). Śrī Krishna er līlā-vighraha (personifiseringen av aktiviteter) og kronjuvelen av all ekspertise og visdom. Fordi han for evig nyter ekteskapelige aktiviteter med Śrīmatī Rādhikā er Han også kjent som Rāma (nyteren).”

Aiśvarya-Mayī

Āgama-śāstra erklærer:

harati tri-vidham tāpam
janma-koti-śatodbhavam
pāpam ca smarātām yasmāt
tasmād dharir iti smrtah

krsir bhū-vācakah śabdo
naś ca nirvrtir vācakah
tayor aikyam param brahma
Krishna ity abhidhīyate

ramante yogino `nante
satyānande cid-ātmani
iti rāma-padenāsau
param brahmābhidhīyate

”Bhagavān Śrī Krishna er kjent som Hari fordi han ødelegger de tre-kantede prøvelsene gjennom nummerløse fødsler såvel som syndefulle aktiviteter utført av kropp, sinn og ord til de hengivne som husker han. Krs betyr ’Alt-tiltrekkende’ og na betyr ’lykksalig’. Kombinasjonen av disse stavelsene refererer til Śrī Krishna, den alt-tiltrekkende parabrahma. Yogīer på den transcendentale plattformen utleder stor glede ved å meditere på Han som den uendelige formen for den Høyeste lykksalighet (nityānanda-svarūpa), og som Han med en transcendental skikkelse(cinmaya-svarūpa). Av denne grunn er Han kalt Rāma (Den høyeste nyteren).”

Yugala-Smarana-Mayī

Śruti-śāstra erklærer:

mano harati Krishnasya
krsnāhlāda-svarūpinī
tato harā śrī-rādhāiva
tasyāh sambodhanam hare

apagrhya trāpam dharmam
dhairyam mānam vraja-striyah
venunā karsati grhāt
tena krsno ` bhidhīyate

ramayaty anīśam rūpa
lāvanyair vraja-yositām
manah pañcendriyānīha
rāmas tasmāt prakīrtitah

”Śrī Rādhā er hlādinī-śakti (nytelspotensialet) til Śrī Krishna. Hun er kjent som Harā (den som stjeler vekk) fordi Hun kan fange Krishnas sinn. Harā er adressert som Hare. Vraja-rāja-kumāra, Prinsen av Vraja, er kjent som Krishna. Hans fløyte er så attraktiv til de skjønne kugjeter-jomfruene at de mister deres naturlige sjenanse, følelse av dharma, stolthet, fatning og forlater sin husholdning. Derfor er Han kjent som Krishna. Den ekstraordinære skjønnheten av hans skikkelse (rūpa-lāvanya) belaster alltid sinnet og sansene til de skjønne kugjeter-jomfruene med en alltid økende lykksalighet. Av denne grunn er Han glorifisert som Rāma.”

Kommentarer av Śrīla Jīva Gosvāmī

Hare – Śrī Krishnacandras transcendentale skjønnhet fanger sinnet til alle, men Śrīmatī Rādhikā fanger sinnet til Śrī Krishna ved å praktisere Hennes smarthet som er uten sidestykke. Derfor er Hun kjent som Harā. Vokativ kasus (tiltaleformen) av Harā er Hare.

Krishna – Śrī Hari, som er prydet med kvaliteter som forvirrer de tre verdenene, tiltrekker Śrīmatī Rādhikā med Hans unge skjønnhet og den søte lyden fra Hans fløyte. Derfor er Han kalt Krishna, den alt-tiltrekkende.

Hare – Śrī Krishna kidnappet Śrīmatī Rādhikā og tok Henne til et avsondret kuñja innenfor rāsa-mandala. Dette har blitt lært ifra ordene til mahā-purusar. Rādhikā er derfor kjent som Harā. Harā i vokativ kasus blir Hare.

Krishna – Den storslåtte stråleglansen som utstråler fra Hans lemmer kan konvertere gull til śyāma-varna (en mørk safir glans). Rādhā-Ramana Śyāmasundara er kalt Krishna.

Krishna – Śrī Hari manifesterte Śyāma Kunda, den øverste av alle sarovaras, i Vrajas skog, nær Govardhana. Han gjorde dette i henhold til ønsket til Hans elskede Śrī Rādhikā og Han tiltrakk alle fūrhas til det. Lærde mennesker som forstår denne dype hemmeligheter kaller Han derfor Krishna.

Krishna – Selv om hans aktiviteter på Yamunās bredder forvirrer verden, så er den alt-tiltrekkende dhīra-lalita-nāyaka Śrī Hari tiltrukket av den transcendentale prema til Śrī Rādhikā som er feiret med navnet mahābhāva. Det er derfor lærde mennesker kaller Han Krishna.

Hare – Mens Śrī Krishna levde i Vraja, stjal Han livsgnisten til den sterke okse-liknende demonen, Aristāsura, og i akkurat det øyeblikket chantet Śrīmafi Rādhikā i stor glede "Hari Hari!" Av denne grunn er Śrī Rādhā kjent som Harā. Harā er adressert som Hare.

Hare – Śrī Rādhikā synger aktivitetene til Śrī Krishna i utydelige toner og noen ganger, ut av intens kjærlighet, synger Hun høyt. Lærde menn som kjenner til rasa-tattva referer derfor til Henne som Harā. Harā er adressert som Hare.

Hare – I Vrndāvana stjeler Śrī Rādhikā lekefullt vekk fløyten når den faller fra hendene til rasa omsvøpt av Śrī Krishna. Derfor er Rādhikā Devī kjent som Harā. Harā er adressert som Hare.

Rāma – Śrī Krishna er parirambha-vicaksana, kronjuvelen blant de som er skarpsindige i kunsten å omfavne. Han er derfor kjent som Rāma fordi Han vandrer med Śrī Rādhikā, leker og nyter sammen med Henne i Govardhanas kuñjaer.

Hare – Śrī Rādhikā er mest nådefull. Hun stjeler alle lidelsene til bhaktaene og daglig gir indre lykke til dem. Derfor er Hun kjent som Harā og er adressert som Hare.

Rāma – Sinnet til bhaktaene som utfører bhajana ruller seg i velbehag i paramānanda-sindhu, det øverste havet av lykksalighet, Śrī Krishna. Av denne grunn er Śyāmasundara vighraha, Śrī Krishna kjent som Rāma.

Rāma – Śrīmafi Rādhikā tilfredsstiller Śrī Hari med Hennes prema i kuñjaene. I følge definisjonen av ramayati ānandayati, 'Han som gir glede og lykksalighet', er derfor kalt Rāma. Śrī Krishna er kjent som Rāma fordi Han forenes med Śrī Rādhā.

Rāma – Når Śrī Krishna, giveren av glede til bhaktaer, så alle Vrajavāsīs fryktfulle og gråtende, svelget Han skogbrannen, og dermed gav dem stor glede. Śrī Krishna som arrangerer Hans bhaktaer til å nyte med Ham er derfor kalt Rāma.

Hare – Śrī Krishna dro til Mathurā Purī for å drepe Kamsa og andre demoner. Hans eneste intensjon var å returnere til Vraja og møte Śrī Rādhikā. Hun tiltrekker Śrī Krishna fra dhāmas som Mathurā og bringer Han til Vraja. Av denne grunn er Hun kalt Harā (den som stjeler): Harā er adressert som Hare.

Hare – Śrī Nanda-nandana kom fra Mathurā og Dvārakā for å stjele vekk alle lidelsene til Vrajavāsīene. Nanda-nandana som er bemyndiget med aktivitetene som fanger sinnet til Śrī Rādhikā, er kalt Hari. Ordet Hari blir Hare i vokativ kasus.

Og slik ender kommentaren på mahā-mantraet av Śrīla Jīva Gosvāmī.

Kommentarer av Śrī Gopāla Guru Gosvāmī

Mahā-bhāgavatas husker for all evighet den all-lykksalige śyāma-kiśora-vighraha, Śrī Rādhā-Ramana, som kan fjerne uvitenhet såvel som materiell eksistens som oppstår fra uvitenhet.

Når mahā-bhāgavatas ser at deres disipler er kvalifiserte – det vil si takknemlige, tause, seirende over sine sanser, renhjertede og over alt - deres hjerter er full av tilknytning (anurāga) til Śrī Śrī Rādhā-Ramana, velsigner de dem ved å nådefullt gi dem hare Krishna mahā-mantraet som består av tre ord.

Hare – ild kan brenne alt, selv uten vårt ønske om å brenne. Prabhu kan på lignende måte fjerne alle synder til en person med et ondt sinn uavhengig av hans stemning i å huske Ham. Derfor er hans navn Hari, Han som stjeler vekk.

Sac-cid-ānanda-vighraha Bhagavān avslører Hans tattva i hjertene til de som chanter og erindrer hans navn. Han fjerner samtidig uvitenheten som er tilstede der. Denne Prabhu er erindret ved navnet Hari.

Han er kalt Hari fordi Han fjerner de tredelte lidelsene til bevegelige og ikke-bevegelige levende vesener. Sinnene til verdslige mennesker blir betatt av å høre og chante Hans transcendentale kvaliteter. Derfor er Hans navn Hari. Hans søte skjønnhet fanger sinnene til millioner av kāmadevas (kjeruber). Derfor er Prinsen av Vraja, Śrī Krishna kjent som Hari. Vokativ kasus av Hari er Hare.

For å oppfylle den kjærlige gleden av rāsa fanger Śrīmafi Rādhikā sinnet til Krishna med Hennes skikkelse, kvaliteter og næringen av Hennes prema. Milde mennesker snakker og synger derfor om hlādinī-śaktien til Śrī Krishna, Vrsabhānu-nandinī Śrī Rādhā, ved å bruke navnet Harā. Harā er adressert som Hare.

Krishna – Verbet krs betyr alt-tiltrekkende og na betyr all-lykksalig. Når de to ordene er kombinert indikerer de den alt-tiltrekkende og lykksalige parabrahma, kjent ved navnet Śrī Krishna.

Śrī Govinda, som med sin kropp er evig, full av kunnskap og lykksalighet, som er den opprinnelige og årsaken bak alle årsaker, er kjent ved navnet Krishna.

Sønnen til Kong Nanda, som har lotusøyne og en mørk blå hudfarge er den eneste kilden til lykksalighet for innbyggerne i Gokula. Han er referert til som Krishna.

Rāma – Śankarājī sa til Pārvaṭī, "He Devī! Ved å uttale den første strofen av ordet Rāma (rā) forsvinner alle synder fra kroppen, og når man chanter strofen ma, lukkes munnen slik at de ikke kan komme tilbake."

Yogīer mediterer på para-tattva, den transcendentale ubegrensede sannhet og legemeliggjørelsen av nytelse. Denne para-tattva param brahma er kjent som Rāma.

Den herskende guddommen (adhithātr-deva) av alle rasa-fylte aktiviteter, kronjuvelen av de vise, rasika-śekhara Śrī Krishna evig gleder seg med Śrīmatī Rādhikā. Han er derfor referert til som Rāma.

Śrī Krishna tiltrekker sinnet til Śrī Rādhikā og derfor nyter aktivitetene med Henne. Han er derfor kjent som Rāma. I Krama-dīpikā snakket Śrī Krishna til Candramā, månen. ”Rādhās navn er hundre ganger overlegen Mine navn. Selv jeg vet ikke hvilken fordeler som venter den personen som alltid chanter og erindrer Śrī Rādhā.”

Hare – Krishnasya mano haratīti harā rādhā, tasyāh sambodhane he hare: Śrīmatī Rādhikā som stjeler sinnet til Krishna er kalt Harā. Vokativ kasus av Harā er Hare.

Krishna – rādhāyā manah karsatīti Krishnah tasya sambodhane he Krishna: Krishna betyr Han som tiltrekker sinnet til Śrī Rādhā. Man kan adressere Han ’He Krishna!’.

Hare – Krishnasya loka-lajjā-dhairyādi sarvam haratīti harā rādhā, tasyāh sambodhane he hare: Śrī Rādhikā får Krishna til å miste (harā) all Hans ry som sjenert, tålmodig, beskjeden etc. Å adressere Henne er ’He Hare!’

Krishna – rādhāyā loka-lajjā-dhairyādi sarva-karsatīti Krishnah, tasya sambodhane he Krishna: Han som tiltrekker Śrīmatī Rādhikā på en slik måte at Hun mister all Hennes sjenerthet og tålmodighet er kalt Krishna. Å adressere Han er ’He Krishna!’

Krishna – yatra yatra rādhā tisthati gacchati vā tatra tatra sā paśyati krsno mām sprśati, balāt kañcukādīkam sarvam haratīti Krishnah, tasya sambodhane he Krishna: Overallt hvor Śrīmatī Rādhikā står eller går, ser Hun Śrī Krishna røre Henne og tvungent tiltrekker Henne. Av denne grunn er Han kalt Krishna (den alt-tiltrekkende) og er adressert ’He Krishna!’

Krishna – punar harsatām gamayati vanam karsatīti Krishnah, tasya sambodhane he Krishna: Han gleder Śrī Rādhā, som våger seg til Vmdāvans skog igjen og igjen fordi Hun blir uimotståelig tiltrukket av lyden på Hans fløyte. Av denne grunn er Han kalt Krishna og adressert ’He Krishna!’

Hare – yatra krsno gacchati tisthati vā tatra tatra paśyati rādhā mamāgre pārśve sarvatra tisthati viharati iti harā rādhā, tasyāh sambodhane he hare: Śrī Krishna ser Rādhā ved siden av seg overallt hvor Han står eller beveger seg – i enhver direksjon – og derfor blir Hans bevissthet fengslet av Henne. Derfor er Hun kalt Harā. Man adresserer Henne ’He Hare!’

Hare – punas tam Krishnam harati sva-sthanam abhisārayatīti harā rādhā, tasyāh sambodhane he hare: Hun stjeler Krishna vekk for et hemmelig møte igjen og igjen, derfor er å adressere Henne er Harā. Harā endres til Hare i vokativ kasus.

Hare – Krishnam vanam āgamayatīti harā rādhā, tasyāh sambodhane he hare: Śrī Rādhā tvungent tar Krishna til Vmdāvans skogholter. Śrī Rādhika er derfor kalt Harā. Man adresserer henne ’He Hare!’

Rāma – ramayati tām narma-nīṅksanādineti rāmah, tasya sambodhane he rāma: Śrī Krishnas lekefulle smil, latter og glans gir Śrīmatī Rādhikā glede, og derfor er Hans navn Rāma. Han er adressert ’He Rāma!’

Hare – tāt-kālikam dhairyāvalambanādīkam Krishnasya haratīti harā rādhā tasyāh sambodhane he hare: Assosiasjonen til Śrī Rādhikā får Krishna til plutselig å miste fatningen. Derfor er Hun kalt Harā. Å adressere Henne blir ’He Hare!’.

Rāma – cumbana-stanākarsanālinganādibhih ramate iti rāmah tasya sambodhane he rāma: Ved konfidensielle kjærtegn, omfavnelser etc. nyter Krishna Śrī Rādhā. Man adresserer Han ’He Rāma!’

Rāma – punas tām purusocitām krtvā ramayatīti rāmah, tasya sambodhane he rāma: Krishna nyter ekteskapelige leker med Sin make, Śrī Rādhā, ved å få Henne til å leke den dominante rollen i kjærlighet. Han er derfor kalt Rāma (nyteren) og er adressert ’He Rāma!’

Rāma – punas tatra ramate iti rāmah, tasya sambodhane he rāma: Fordi han gjentatte ganger nyter glede er Han kalt Rāma og er adressert ’He Rāma!’

Hare – punarāsānte Krishnasya mano hrtvā gacchātīti harā rādhā, tasyāh sambodhane he hare: Rāsa-līlā konkluderer, Hun stjeler vekk Śrī Krishnas sinn og går vekk. Hun er derfor kalt Harā. Hun er adressert ’He Hare!’

Hare – rādhāyā mano hrtvā gacchātīti harih Krishnah, tasya sambodhane he hare: Rāsa-līlā konkluderer på liknende måte at Śrī Krishna fanger Śrī Rādhikās sinn. Derfor er Han kalt Hari. Å adressere Krishna er ’He Hare!’

Og slik ender kommentaren på mahā-mantraet av Śrī Gopāla Guru Gosvāmī

Kommentarer av Śrīla Bhaktivinoda Thākura

He Hare! – mac-cittam hrtvā bhava-bandhān mocaya: He Hare! Vennligst fang mitt sinn og befri meg fra materiell eksistens.

He Krishna! – mac-cittam ākarsa: He Krishna! Vennligst tiltrek mitt rastløse sinn mot Deg.

He Hare! – sva-bhakta-dvārā bhajana-jñāna-dānena mac-cittam śodhaya: He Krishna! Vennligst gjør mitt sinn ren med kunnskap om bhajana som gitt av Dine bhaktaer som forstår vitenskapen om bhakti-tattva.

He Krishna! – nāma-rūpa-guna-līlādisu man-niṣṭhām kuru: He Krishna! Vennligst gi meg stodig tro på Ditt navn, form, kvaliteter og leker.

He Krishna! – rucir bhavatu me: He Krishna! La meg utvikle smak for Ditt navn, skikkelse, kvaliteter og aktiviteter.

He Hare! – nija-sevā-yogyam mām kuru: He Hare! Vennligst gjør meg kvalifisert til å tjene Deg.

He Hare! – sva-sevām ādeśaya: He Hare! Vennligst gjør meg kvalifisert og beordre meg til å tjene Deg.

He Hare! – sva-presthena saha svābhīsta-līlām śrāvaya: He Hare! Vennligst la meg få høre Dine smakfulle aktiviteter med Dine kjæreste bhaktaer.

He Rāma! – presthayā saha svābhīsta-līlām mām śrāvaya: He Rāma! Rādhikā-Rāmana! Vennligst la meg få høre Dine mest verdsatte aktiviteter og Din vakre hengivne stemme i Goloka i samvær med Din elskede Rādhikā.

He Hare! – sva-presthena saha svābhīsta-līlām mām darśaya: He Hare! Śrīmañi Rādhike! Vennligst gi meg darśana av Dine kjæreste aktiviteter med Deg og Din elskede Śrī Krishna.

He Rāma! – presthayā saha svābhīsta-līlām mām darśaya: He Rāma! Rādhikā-Rāmana! Vennligst avslør Dine aktiviteter med Din elskede til meg.

He Rāma! – nāma-rūpa-guna-līlā-smaranādisu mām yojaya: He Rāma! Du som leker med Dine evige følgesvenner, vennligst engasjer meg i å huske Ditt navn, form, kvaliteter og aktiviteter.

He Rāma! – tatra mām nija-sevā-yogyam kuru! Å Du som gir glede til Dine evige følgesvenner, Śyāma! Vennligst gjør meg kvalifisert til å tjene Deg mens jeg erindrer Ditt navn, skikkelse, kvaliteter og aktiviteter.

He Hare! – mām svāngī krtya ramaśva: He Hare! Vennligst aksepter denne falne, onde personen og lek meg med som jeg fortjener.

He Hare! – mayā saha ramaśva: He Hare! Vennligst utfør Dine transcendentale sportsleker med meg. Det er min eneste bønn til Dine lotus føtter.

(Śrī Caitanya-Śiksāmṛta)

Slik ender kommentaren til Śrī Saccidānanda Bhaktivinoda Thākura

Kommentarer i Śrī Pada-kalpataru

nara harināma antare acchu bhāvaha
habe bhava-sāgare pārā
dhara re śravane nara harināma sādare
cintāmani uha sāra

”Å Broder! Når du har realisert innvendig hari-nāma, kan du krysse sjøen av samsāra. Når hari-nāma er respektfullt plassert ved øret, kan det bli drukket, hørt og absorbert fordi dets essens er cintāmani.”

yadi kṛta-pāpi ādare kabhu mantraka
rāja śravane kare pārā
śrī Krishna caitanya bale haya tacchu durgama
pāpa tāpa saha trāna

”Selv syndefulle personer eller konger drikker śrī-nāma ved å respektfullt høre dette mantraet for da sier Caitanya Mahāprabhu at alle deres synder vil forsvinne sammen med alle lidelsene i den brennende ilden denne materielle verdenen er (adhyātmika, adhibhautika og adhidaivika).”

karaha gaura-guru-vaisnava-āśraya
laha nara harināma-hāra
samsāre nāma lai sukṛti haiyā tare
āpāmara durācāra

”Å broder! Aksepter beskyttelsen til Gaura, Guru og Vaisnavaer, ta denne blomsterkransen av Śrī Hari-nāma. Selv de mest ynkelige og syndefulle menneskene i dette samsāra vil bli rensset gjennom chantingen av hari-nāma.”

ithe kṛta-visaya-trsna pahuñ-nāma-hārā
yo dhārane śrama-bhāra
ku-trsna jagadānanda kṛta-kalmasa
kumati rahala kārāgāra

”En som har forlatt Śrī Bhagavān-Nāma og begjærer sansetilfredsstillelse, bærer en tung byrd av arbeid. Den lidenskaplige, syndefulle og ondsinnede Jagadānanda forblir innenfor dette fengselet.”

(Śrī Pada-kalpataru Gaurapada-taranginī, Taranginī 1, uchvāsa 2, pada 59)

1

3

nara ha ri-nāma anta re acchu bhāvaha ha be bhavasāga re pārā

dhara re śravane nara ha ri-nāma sāda re cintāmani u ha sāra
yadi kr ta-pāpi āda re kabhmantraka-rā ja śravane ka re pāna
śrīkr sna caitanya bale ha ya tacchudurga ma pāpa tāpa sa ha trāna
kara ha gaura-guru-vai sna va āśraya la ha nara harinā ma hāra
samsā re nāma lai su kr ti haiyā ta re āpāmara du rā cāra
ithe kr ta - visaya - tr sna pahuñ-nāma-hā rā yo dhārane śra ma bhāra
kutr sna jagadānanda kr ta-kalmasa ku ma ti rahala kā rā gāra

2

4

hare krishna hare krishna krishna krishna hare hare
hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare

Illustrasjonen avslører hare Krishna mahā-mantraet skjult inni Pada-kalpataru sangen.

Śrī Hari-Nāmas Herlighet

”En gang Śrīmatī Rādhikā følte seg overveldende elendig på grunn av å være separert fra Hennes elskede Śyāmasundara mediterte Hun på å møte Han. For å fjerne ilden av separasjon begynte Hun å chante hare Krishna mahā-mantraet. Śrī Caitanya Mahāprabhu som er absorbert i Śrīmatī Rādhikās stemning chantet også disse navnene”

Śrīla Raghunātha dāsa Gosvāmī

Man kan finne en overflod av forherligelse av Śrī Bhagavāns navn i śāstra. En del av denne forherligelsen vil bli nevnt her.

Nāma-Svarūpa

nāma cintāmanih krishnaś
caitanya-rasa-vigraha
pūmah śuddho nitya-mukto
’bhinnatvān nāma-nāminoh

(Śrī-Bhakti-Rasāmṛta-Sindhu Østlige Divisjon, 2. bølge 108)

”Fordi det er ingen forskjell mellom nāma (Krishnas navn) og nāmī (Krishna) er derfor Śrī Krishna-nāma cintāmani-svarūpa (den originale ønskeoppfyllende edelsten), og det er Śrī Krishna som er caitanya-rasa-vigraha (den fullstendige bevisste formen for rasa). Śrī Nāma er fullstendig, hinsides māyā og for evig befridd.”

Nāma gir all perfektjon i Kali-Yuga

kaler dosa-nidhe rājann
asti hy eko mahān gunah
kīrtanād eva Krishnasya
mukta-sangah param vrajet

(Śrīmad-Bhāgavatam 12.3.51)

”Min kjære Konge, selv om Kali-yuga er et hav av feil, er det fortsatt en god kvalitet igjen i denne alderen. Ved å enkelt chante hare Krishna mahā-mantraet kan man bli fri fra materiell trelldom og oppnå beskyttelsen til Bhagavān.”

krte yad-dhyāyato visnum
tretāyām yajato makhaih
dvāpare paricaryāyām
kalau tad dhari-kīrtanāt

(Śrīmad-Bhāgavatam 12.3.52)

”Resultatene som man oppnår i Satya-yuga ved å meditere på Śrī Bhagavān (dhyāna), i Tretā-yuga ved å utføre overdådige yajñas, og i Dvāpara-yuga ved å utføre arcana, er enkelt tilgjengelig i Kali-yuga ved å utføre hari-nāma-kīrtana.”

kali-kāle nāma-rūpe Krishna-avatāra
nāma haite haya sarva-jagat-nistāra

”I Kali-yuga kommer avatāraen av Śrī Krishna i skikkelsen av Hans navn. Ved å chante dette navnet kan hele verden bli befridd.”

nāma vinā kali-kāle nāhi āra dharmā
sarva-mantra-sāra nāma ei śāstra-mama

(Śrī-Caitanya-caritāmṛta Ādi 7.74)

”I Kali-yuga er det ingen annen sādhana enn å chante hari-nāma. Det er essensen av alle Vediske mantraer. Dette er den essensielle læren til alle śastraer på nāma-tattva.”

Herligheten til Nāma som beskrevet av tidligere Ācāryas

amhah sanharate ’khilam sakrd
udayād eva sakala-lokasya
taranir iva timira-jaladhim
jayatī jagan-mangalam harer nāma

(Śrī-Padyāvalī, śloka 16, komponert av Śrīla Śrīdhara Svāmī)

”All herlighet til hari-nāma som er lykkebringende for hele verden! Slik som solen fjerner all mørke, ved at hari-nāma stiger en gang kan det slette alle syndene til en person.”

ākṛstih krta-cetasām sumanasām ucchātanam cāmhasām
ā-candālam amūka-loka-sulabho vaśyaś ca mukti-śriyah
no dīksām na ca sat-kriyām na ca puraścaryām manāg īksate
mantra ’yam rāsanā-sprg eva phalati śrī-Krishna-nāmātmakah

(Śrī-Padyāvalī 18)

”Sinnet til de som er gunāṭita (hinsides de tre stemningene) er tiltrukket til nāma. Nāma utrydder alle synder. Śrī Krishna nāma-svarūpa (Krishna i skikkelsen av mahā-mantraet) er enkelt tilgjengelig til de som er lavere enn cāndālas og er betatt av overfloden til mukti. Den gir resultater selv ved dens begynnende kontakt med tungen. Den tar ikke i betraktning hvorvidt en person har tatt dīksā, utført fromme handlinger eller tatt løfter om forsakelser.”

Herligheten av å chante Śrī Nāma overgår Herligheten av Direkte Brahma realisasjon

yad-brahma-sāksāt-kṛti-nisthayāpi
vināśam āyāti vinā na bhogaīh
apaiti nāma-sphuranena tat te
prārabdha-karmeti virauti vedah

(Śrī-Krishna-Nāmāstakam 4, Śrīla Rūpa Gosvāmī)

”Å nāma! Vedaene deklarerer tydelig at en bhakta sine blomstrende syndefulle reaksjoner (prārabdha-karma) som ikke engang kan bli fjernet med beslutsom meditasjon på den upersonlige brahma, er øyeblikkelig lindret ved Din tilsynekomst på tungen selv uten å gjennomgå noen lidelse.”

Overlegenheten til Śrī Nāma-Kīrtana

agha-ccit-smaranam visnor
bhav-āyāsena sādhyate
ostha-spandana-mātreṇa
kīrtanas tu tato varam

(Śrī-Hari-Bhakti-Vilāsa 11/236 Vaisnava-Cintāmani-Vākya)

”Selv om Śrī-Visnu-smaranam sletter alle synder kan man bare bli fullstendig realisert etter en person har anstrengt seg med store vanskeligheter over en lang tidsperiode. Visnu-kīrtanam er derimot høyere fordi når Śrī Krishna-nāma utelukkende vibrerer på en persons lepper (i.e. nāmābhāsa) blir han befridd fra tilknytningen til syklusen av samsāra.”

Overlegenheten til Śrī Nāma-Kīrtana sammenlignet med Dhyāna & Pūjā

jayati jayati nāmānanda-rūpam murārer

vīramīta-nīja-dharma-dhyāna-pūjādi-yatnam
katham api sakrd āttam mukti-dam prāninām yat
paramamrtam ekam jīvanam bhūsanam me

(Śrī-Bṛhad-Bhāgavatāmṛtam 1.1.9, Śrīla Sanātana Gosvāmī)

”All herlighet, all herlighet til Śrī Krishna Murāris navn, legemeligjørelsen av guddommelig lykksalighet. Den opphører syklusen av fødsel og død og den lindrer ens smertefulle bestrebelse i å praktisere religion, meditasjon, veltedighet, gudstilbedelse og forsakelser. Den tildeler frigjørelse til den som ytrer den selv en gang. Krishna -
nāma står alene som den høyeste nektaren og den eneste skatten i mitt liv.”

yena janma-śataih pūrvām
vāsudevah samarcitah
tan-mukhe hari-nāmāni
sadā tisthanti bhārata

(Śrī-Hari-Bhakti-Vilāsa 11.237)

”Å store etterfølger av Bharata! Navnet til Śrī Hari vil for evig tid forbli på leppene til de som allerede har utført arcana til Vāsudeva for hundrevis av fødsler.”

Śrī Nāma er ikke styrt av regler rundt tid, sted eller omstendigheter

na deśa-niyamo rajan
na kāla-niyamas tathā
vidyate nātra sandeho
visnor nāmānukīrttane

kālo 'sti dāne yajñe ca
snāne kālo 'sti saj-jape
visnuh sankīrttane kālo
nāsty atra prthivī-tale

(Śrī-Hari-Bhakti-Vilāsa 11.206)

”Å Konge! Det er utvetydig erklært at tid og sted er ikke overveid i utførelsen av kīrtana av Śrī Visnus navn. Slike regler gjelder ved veltedighet, utførelse av yajña og å chante andre typer japa. På denne jord planeten gjelder ikke slike regler ved utførelsen av sankīrtana av Śrī Visnus navn.”

na deśa-niyamas tasmin
na kāla-niyamas tathā
nocchistādau nisedho 'sti
śrī-harer nāmni lubdhaka

(Śrī-Hari-Bhakti-Vilāsa 11.202, sitert fra Visnu-dharmottara)

”Å Jeger! I utførelsen av Śrī Hari's nāma-kīrtana, er det ingen hensyn til tid og sted. Det er heller ikke noen restriksjoner angående å være i en uren tilstand grunnet spising, gå på toalett etc.”

madhura-madhuram etan mangalam mangalānām
sakala-nigama-vallī-sat-phalam cit-svarūpam
sakrd api parigītam śraddhayā helayā vā
bhrguvara nara-mātram tārayet krishna nāma

(Śrī-Hari-Bhakti-Vilāsa 11.234, sitert fra Skanda-Purāna)

”Śrī Krishna-nāma er det søteste av det søte og det mest lykkebringende av det som er lykkebringende. Det er det blomstrende kryppyret, det evige, fullt modne frukten av Bhāgavata og legemeligjørelsen av kunnskap, cit-śakti. Å beste av Bhrgu dynastiet! Om en chanter det hellige navn bare en gang med tro eller likgyldighet (helā) er han umiddelbart forløst fra dette havet av fødsel og død!”

Śrī Nāma-Sankīrtana er Sādhana og Sādhyā for alle

etan nirvidyamānānām
icchatām akuto-bhayam
yoginām nrpa nirmītam
harer nāmānukīrtanam

(Śrīmad-Bhāgavatam 2.1.11)

”Å Konge! Tidligere har ācāryaer deklart følgende siddhānta: å chante og erindre navnet til Śrī Hari igjen og igjen er den primære sādhana og sādhyā for personer som er likgyldige til sansenytelse, for eksklusiv dedikerte bhaktaer, for de som søker befielse, forfremmelse til himmelen, etc. og for de selvtillfredse yogiene.”

Śrī Hari-Nāma av Śrīla Bhaktivinoda Thākura

”Havet av materiell eksistens er veldig vanskelig å krysse uten nåden fra Parameśvara. Det er ikke bare vanskelig, men umulig. Selv om jīvaene er overlegen materien så er de av natur svake og avhengig av Bhagavān som deres eneste beskytter og frelser. Jīvaen er anu-caitanya, en atomisk bevisst vesen. Han er avhengig av og er tjeneren til Parama-Caitanya Bhagavān. Med andre ord så er Parama-Caitanya Bhagavān beskytteren for alle jīvaene. Denne verden av materie er skapt av māyā og derfor er posisjonen til jīvaene den samme som en lovovretreder som er i fengsel. Jīvaen vandrer gjennom samsāra som et resultat av hans motstand mot Bhagavān. Jīvaene som er imot Bhagavān er kalt buddha-jīvaer (betingede sjeler) fordi de er lenket av māyā, mens de jīvaene som følger Bhagavān er løslatt fra māyā og er kalt mukta-jīvaer (frigjorte sjeler). Årsaken til denne forskjellen er grunnet de mange tilstandene som de ubegrensede jīvaene befinner seg i. Derfor er det to divisjoner, baddha-jīvaer og mukta-jīvaer.

Ved å utføre sādhanā oppnår baddha-jīvaene nåden til Bhagavān og derfor blir han i stand til å bryte de sterke lenkene til māyā. Våre store maharsis har etter omstendig ettertanke etablert tre typer sādhanā: karma, jñāna og bhakti.

Varnāśrama-dharma, tapasyā, yajña, dāna, vrata og yoga er nevnt i śāstraene som deler av karma og deres resultat er klart beskrevet. Ved grundig forståelse av naturen av disse resultatene så blir de primære effektene av å utføre karma avslørt. De er:

- 1) Nytelse på de jordiske planetene
- 2) Nytelse i de himmelske planetene
- 3) Lindring fra sykdom
- 4) Kunnskap om at stor velstand vil oppstå ved å utføre god karma .

Hvis vi separerer den fjerde effekten så vil utførelse av god karma resultere i stor velstand – fra de andre tre effektene ser det ut som om resultatene av å nyte de himmelske planetene, jordiske planetene og å helbrede sykdommer som jīvaen erverver ved å utføre karma er alle oppløselige. De vil bli slettet i Śrī Bhagavāns tidshjul. Det er ikke mulig å bli fri fra māyās slaveri ved å oppnå disse resultatene. Det vil faktisk ha en motsatt effekt hvor ønsket om å utføre mer karma vil øke og vil føre til ytterligere bindinger til māyā. Resultatet av god karma er ikke egnet hvis ikke det er i følge med śāstraenes regler og forskrifter.

Med henblikk på dette sier Śrīmad Bhāgavatam (1.2.8):

dharmah svanusthitah pumsām
visvaksena-kathāsu yah
notpādayed yadi ratim
śrama eva hi kevalam

”Den primære meningen til varnāśrama-dharma er å forenkle livet til en person som utfører sin naturlige beskjeføgende plikt slik at han har nok tid til å høre hari-kathā. Men, hvis ens tiltrekning for hari-kathā ikke er inspirert så vil alle religiøse aktiviteter han utfører i samsvar med varnāśrama-dharma være så mye bortkastet arbeid.” Havet av materiell eksistens kan ikke bli krysset av karma. Jeg vil forklare dette kortfattet:

Jñāna er også ansett som sādhanā hvor et høyere mål blir oppnådd. Resultatet av jñāna er ātma-śuddhi (renselse av sjelen). Ātmā (sjelen) er hinsides materie, men når en jīva glemmer denne virkeligheten og søker beskyttelse i materie, blir han fortapt i karmaens vei.

Ved å diskutere jñāna kan en person forstå at han ikke består av materie men er transcendental. Denne typen jñāna er generelt kalt naiskarmya (selvrealisering). I stadiet av naiskarmya er jīvaen i stand til å glede seg over en begrenset størrelse av lykke (ānanda). Dette stadiet er kalt ātmārāma (hvor man finner glede i selvet – ātmā, alene). Når jīvaen begynner å realisere hans evige natur og finner smak i hans forhold til Krishna blir stadiet av naiskarmya eller ātmārāma fullstendig ubetydelig. Av denne grunn sier Devarsi Nārada i Śrīmad Bhāgavatam (1.5.12):

naiskarmyam apy acyuta-bhāva-varjitam
na śobhate jñānam alam nirañjanam

”Selv om kunnskap om selvrealisasjon er fri fra all materiell tilknytning, så behager det ikke hjertet hvis det er blottet for konseptet av den ufeilbarlige Guddommens Personlighet.”

Śrīmad-Bhāgavatam (1.7.10) nevner også:

ātmārāmās ca munayo
nirgranthā apy urukrame
kurvanty ahaitukīm bhaktīm
iṭham-bhūta-guno harih

”Parama-Caitanya Hari besitter en ekstraordinær kvalitet: Han tiltrekker seg alle varianter av personer som er ātmārāma og er derfor fri fra alle typer av materiell tilknytninger, for å engasjere i sevā til Han.”

Derfor kan jñāna og karma bare bli kalt deler av sādhanā når karma, med dens effekt gir stor velstand til å utøve økt forbedret karma og dermed kan jñāna forsake ubrukelig karma. Denne utøvelsen av god karma og å avvise upersonlig jñāna vil lede oss til bhakti-sādhanā. Innenfor og i seg selv er jñāna og karma ikke akseptert som deler av sādhanā unntatt når de leder oss til bhakti. Det er da de har noe betydning. Derfor er bare bhakti kalt sādhanā. Når karma og jñāna leder oss til bhakti, er de ansett som sādhanā. Bhakti er ellers ved dens natur, den eksklusive svarūpa (formen) av sādhanā.

Beslutningen til Śrīmad-Bhāgavatam (11.14.20) forklarer dette tydelig:

na sādhayati mām yogo
na sāṅkhyam dharma uddhava
na svādhyāyas tapas tyāgo
yathā bhaktir mamorjitā

”He Uddhava! Karma-yoga, sāṅkhyā-yoga eller vamaśrama-dharma kan ikke glede Meg, heller ikke å studere Vedaene, forsakelser eller avholdenhet. Bare utførelsen av ren bhakti gleder Meg.”

Å utføre bhakti er den eneste måten å glede Bhagavān på. Det er ingen andre måter. Det er ni typer sādhanā-bhakti: śrāvāna (lytte), kīrtana (chante), smarāna (erindre), arcana (tilbede), vandana (be), pāda-sevanam (tilby hyllester), dāsya (tjeneste), sakhyā (vennskap) og ātma-nivedana (full overgivelse). Śrāvāna, kīrtana og smarāna er de primære delene av sādhanā. Deres sādhyā eller objektiv burde være Śrī Bhagavāns nāma, rūpa, guna og līlā (Hans navn, skikkelse, kvaliteter og aktiviteter). Av disse fire er śrī nāma det originale frøet (bīja-svarūpa). Derfor er hari-nāma ifølge śāstraene kilden til all tilbedelse.

harer nāma harer nāma
harer nāmaiva kevalam
kalau nāsty eva nāsty eva
nāsty eva gatir anyathā

(Śrī-Bṛhan-Nārādīya-Purāna 3.8.126)

”I kali-yuga er det ingen befrielse for jīvaen unntatt chantingen av hari-nāma.”

Ved ordet kalau er det forstått at selv om det aldri er et tidspunkt hvor śrī hari-nāma ikke er den eneste veien for overgivelse, så er det i Kalis tidsalder forskjellige andre mantraer og skikker som har blitt svake, og derfor er det spesielt passende å søke beskyttelse i den allmektige hari-nāma.

I relasjon til hari-nāma sier Śrī Padma-Purāna:

nāma cintāmanih Kṛṣṇaś
caitanya-rasa-vigraha
pūmah śuddho nitya-mukto
’bhinnatvān nāma-nāminoh

Śrīla Jīva Gosvāmī skriver i sin kommentar på ślokaet ovenfor:

ekam eva sac cid-ānanda-rasādi-rūpam
tattvam dvidhāvīrbhūtam ity arthah

”Śrī Kṛṣṇa-tattva er den ensidige formen av evighet, kunnskap og lykksalighet (advaya-sac-cid-ānanda-svarūpa).” Han har åpenbart seg i to former:

1. nāmī, skikkelsen til śrī-Kṛṣṇa-vigraha og
2. nāma, formen til Hans navn”.

Essensen av tattva er at Kṛṣṇa er sarva-śaktimān, eieren av all kraft. Prakten av den høyeste purusa er prakten av Hans śakti. Kṛṣṇas śakti søker beskyttelse i Han og uten Kṛṣṇas śakti kan ingen forstå Han. Effekten av śakti manifesteres av darśana av Kṛṣṇas form. Den lykksalige effekten av Kṛṣṇa-nāma kunngjøres av seg selv. Derfor er Kṛṣṇa-nāma cintāmani-svarūpa, Kṛṣṇa-svarūpa og caitanya-rasa-svarūpa. Bare ved å chante Śrī Kṛṣṇas navn heves Kṛṣṇa-rasa seg spontant i hjertets kjerne. Nāma er komplett i seg selv. Dette innebærer at det avhenger ikke på konstruksjonen av mantraene, som kṛṣṇāya eller nārāyaṇāya, som er dannet av en kombinasjon av navn. Nāma er alltid transcendentalt – ikke livløst som materielle strofer. Bare nāma er caitanya-rasa. Nāma er alltid frigjort. Det kan ikke bli produsert av en materiell tunge. Bare en person som har smakt det fullmodne nāma kan forstå denne forklaringen. En som innbiller seg at nāma er livløst er ikke skikket til å verdsette caitanya-rasa, ikke er han tilfredsstillt med denne forklaringen heller.

En person kan si at nāma som vi chanter uavbrutt er avhengig av materielle stavelser, så hvordan kan det være at nāma er evig frigjort og ikke et materielt objekt? Śrīla Rūpa Gosvāmī besvarer denne ugunstige meningen på følgende måte:

atah śrī-Kṛṣṇa-nāmādi na bhaved grāhyam indriyaiḥ
sevonmukhe hi jihvādau svayam eva sphuraty adah

(Śrī-Bhakti-Rasāmṛta-Sindhu, Østlige Divisjon 2/109)

”De materielle sansene kan observere et materielt objekt. Kṛṣṇa-nāma er transcendentalt og derfor kan ikke bli observert av de materielle sansene. Nāmaet som initielt manifesterer seg på tungen er bare et resultat av sphūrti – en pulsering av de transcendentale sansene til sjelen. På tidspunktet hvor sjelens transcendentale (aprākṛta) tunge ytrer Kṛṣṇa-nāma, kommer parama-tattva personifisert til syne på den materielle (prākṛta) tunge og begynner å danse. Etter hvert som aprākṛta-rasa gjennomtrenger sansene ler bhaktaen ut av lykksalighet (ānanda), gråter, sørger av hengivenhet (sneha) og danser ut av kjærlighet (prīti). På denne måten ved hjelp av tungen gjennomtrenger śrī Kṛṣṇa-nāma-rasa alt.”

Nāma praktisert under sādhanā er ingenting annet enn chaya-nāma, en skygge av nāma eller nāmābhāsa (chanting som er dekket av uvitenhetens skyer eller anarthas). Det er ikke det virkelige navnet. Kontinuerlig chanting av nāmābhāsa vil tilslutt utvikle seg i smak for aprākṛta-nāma. Eksempler på dette er synlig i livene til Vālmīki og Ajāmila.

Jīvaen har ingen smak for nāma på grunn av hans krenkelser. Når jīvaen chanter Kṛṣṇa-nāma uten krenkelser manifesterer caitanya-rasa-vigraha (den fullt bevisste

reservoar av nytelse) den innenfor seg innenfor seg innenfor seg. På dette punkt blir hjertet lykkelig og tårer strømmer fra hans øyne og symptomer på sätvika ekstase forekommer på hans kropp. Śrīmad-Bhāgavatam (2.3.24) sier derfor:

tad aśma-sāram hrdayam batedam
yad-grhyamānair hari-nāma-dheyaih
na vikriyētātha yadā vikāro
netre jalam gātra-ruhesu harsah

”Når jīvaen chanter hari-nāma manifesteres følgende symptomer: han opplever en forandring i hjertet, tårer flyter fra hans øyne og hans kroppshår står oppreist. Når, på tross av at en person chanter Krishna-nāma og ikke opplever noen av disse symptomene, så er det forstått av hans hjerte har blitt veldig hardt grunnet krenkelses.”

Den primære plikten til en sādha er å chante hari-nāma uten krenkelses. Det er derfor nødvendig å vite hvor mange type krenkelses det er og på hvilken måte man kan redde seg selv fra å begå de.

Śāstra nevner ti krenkelses i henhold til hari-nāma:

1. **Å spotte hengivne og hellige personer.**
2. **Å anse demiguder som Herren Śiva å være jevnbyrdig Bhagavān eller å være uavhengig av han.**
3. **Å være ulydig mot Śrī Guru som åpenbarer sannheten om hari-nāma.**
4. **Å kritisere sat-śāstra som beskriver herligheten til hari-nāma.**
5. **Å anse herligheten til hari-nāma å være en overdrivelse.**
6. **Å anse betydningen av hari-nāma som er avslørt i śāstra å være innbilning, med andre ord anse navnene Krishna, rāma etc. å være et produkt av fantasien.**
7. **Å begå syndefulle aktiviteter og avlate med å chante hari-nāma.**
8. **Å plassere chantingen av hari-nāma likverdig med materielle lykkebringende aktiviteter anbefalt i karma-kānda seksjonene av Vedaene.**
9. **Å instruere troløse personer på herligheten til hari-nāma.**
10. **Å ikke ha tro på śrī Krishna-nāma på tross av å høre Hans herligheter.**

1) En person begår en krenkelse mot hari-nāma om han mistror de hellige bhaktaene og spotter mahājānaene som har prikkfrie personligheter. Derfor må en som aksepterer hari-nāma først avvise med hele hans hjerte tendensen til å ikke ha respekt eller forsømme enhver Vaisnava. Hvis noe tvil oppstår grunnet aktiviteten til en Vaisnava bør man undersøke om årsaken til denne oppførselen og unngå å kritisere ham. Vår primære plikt er å ha tro (śraddhā) i sādhuer.

2) Å anse demiguder som Herren Śiva å ikke være forskjellig fra Bhagavān er nāmāparādha. Bhagavat-tattva er en uten et sekund. Demiguder som Herren Śiva er ikke uavhengig av Śrī Bhagavāns autoritet, de er heller ikke separert fra Han. Hvis en person ærer demiguder som Śiva som gunāvatāraer eller bhaktaer av Bhagavān vil han ikke utlede misforståelsen at de er uavhengig av Han. De som anser Mahādeva (Śivaji) som en uavhengig og separat demigud og tilber han på lik linje med Visnu, ærer i virkeligheten ikke den sanne herligheten til Mahādeva som er den største blant Vaisnavaer. De fornærmer derfor både Visnu og Śiva. De som chanter hari-nāma burde avvise denne typen misforståelse.

3) Å være ulydig mot Śrī Gurudeva er nāmāparādha. Han som gir den høyeste læren av nāma-tattva burde bli akseptert som en ācārya og som den personen som er Bhagavāns mest kjære. Man kan oppnå stødig tro i hari-nāma ved å kultivere fast bhakti for Śrī Guru.

4) De gyldige śāstraene burde aldri bli spottet. De åpenbarte śāstraene som Vedaene beskriver bhagavata-dharma og detaljerer viktigheten av śrī nāma. Derfor er å spotte śāstraene en krenkelse mot det hellige navn. Herligheten av hari-nāma er beskrevet gjennom Vedaene.

vede rāmāyane caiva
purane bhārate tathā
ādāv ante ca madhye ca
harih sarvatra gīyate

(C.c. Ādi-11ā 7.131)

”Hvordan kan en person utvikle kjærlighet for hari-nāma hvis han spotter de gyldige śāstraene? Noen mennesker anser śāstraenes beskrivelse av viktigheten av hari-nāma for å være enkel ros. Det er nāmāparādha å chante hari-nāma med en slik holdning, og de vil aldri oppnå noe håndgripelig resultat. De vil konkludere at śāstra falskt roser herligheten av hari-nāma som det falsk roser karma-kānda slik at personer vil utvikle smak for det. De som tenker på denne måten er uheldige. På den andre siden så beskriver Śrīmad-Bhāgavatam (2.1.11) troen til heldige mennesker:

etan nirvidyamānānām
icchatām akuto-bhayam
yoginām nrpa nirmitam
harer namānukīrtanam

”En yogī tenker at ved å oppnå avsondring fra verden så kan han bli fri fra all frykt og konkluderer at hans fulle plikt er å chante hari-nāma. Personer som har en slik tro kan oppnå resultatet av hari-nāma.”

5) Noen personer forstår ikke forskjellen mellom nāmābhāsa og nāma. De tror at nāma er bare en kombinasjon av stavelser som utvilsomt vil gi resultater enten man har tro eller ikke. De bruker livet og karakteren til Ajāmila som et eksempel, såvel som Śrīmad Bhāgavatam (6.2.14):

sānketyam pārihāsyam vā
stobham helanam eva vā
vaikuntha-nāma-grahanam
aśeśāgha-haram viduh

”En som chanter hari-nāma blir umiddelbart befridd fra reaksjonene til ubegrensede synder selv om han chanter indirekte (for å indikere noe annet), spøkefullt, for musikalsk underholdning eller likegyldig. Dette er konkludert av alle lærde menn av śāstraene.”

6) Tidligere har hari-nāma blitt beskrevet som caitanya-rasa-vigraha, som ikke kan bli observert av de materielle sansene. Dette beviser at det ikke er mulig å oppnå resultatet av chanting når man begår nāmāparādha. Han som chanter uten tro oppnår ikke resultatet av chantingen; istedenfor innen noen dager får han noe tro på nāma. Troløse personer som tror at nāma bare er en del av karma-kānda sier at nāma er bare en materiell stavelse og er derfor på lik linje med andre navn. De er i virkeligheten bare betingede sjeler og nāmāparādhīer. Vaisnavaeer flittig anstrenger seg for å unngå denne krenkelsen.

7) Noen mennesker tror at ved å søke beskyttelse i hari-nāma har de funnet et billig hjelpemiddel for resultatet av alle deres synder. Med denne ideen tenker de at de kan stjele, drive med svindel, utføre ulovlige handlinger og deretter chante hari-nāma for å slette alle deres udåder. En person som tror dette er utvilsomt en nāmāparādhī (en fornærmer av nāma). En som har smakt det transcendentale fullmodne hari-nāma vil aldri igjen bli tilknyttet til midlertidige materielle aktiviteter.

8) Noen tror på fromme handlinger (karma) som å utføre yajña, gi donasjoner, oppførsel basert på dharma og besøke hellige steder. Dette inkluderer også chantingen av nāma som en from handling og derfor er de nāmāparādhīer. Nāma er alltid transcendent, mens alle fromme handlinger er alltid materielt. Derfor er fromme handlinger fremmed for nāma. Enhver som anser nāma for å være lik fromme handlinger blir likegyldig til nāma og kan ikke verdsette dens nāma-rasa. Det er en forskjell mellom diamanter og glass. På liknende måte er det en enorm forskjell mellom hari-nāma og fromme handlinger.

9) En som instruerer troløse personer om hari-nāma eller gir dem mantraet er også nāmāparādhī. Det er forgiveves å gi en tråd av perler til en gris. Grisen vil anse det som en fornærmelse eller fullstendig ignorere det. På liknende måte er det ytterst upassende å gi instruksjoner om nāma til en troløs person. Det er klokt å først anstrenge seg med å utvikle hans tro, og deretter gi han instruksjoner om hari-nāma. De som spiller guru og gir instruksjoner om hari-nāma til troløse personer vil utvilsomt falle ned – fordi de utfører nāmāparādha.

10) Hvis en person ikke har eksklusiv tro på hari-nāma selv etter å ha hørt om dens store herligheter og han er fortsatt tilknyttet eller avhengig av sādhanaer som karma, jñāna eller yoga så er han en nāmāparādhī.

På denne måten vil ikke hari-nāma åpenbare seg hvis ikke vi unngår nāmāparādha.

Ved å se lidelsene til jīvaen instruerte befrieren av Kali-yuga, Śrī Caitanya Mahāprabhu, oss med et barmhjertig hjerte:

tmād api sunīcena
taror iva sahisnūnā
amāninā mānadena
kīrtanīyah sadā harih

(Śrī Śikṣāstaka: 3)

”Ved å anse seg selv som lavere enn strået i veien, være mer tolerant enn et tre, ikke akseptere heder men gi respekt til alle, blir en jīva skikket til å chante hari-nāma.”

Den primære meningen til dette slokaet er at en må chante hari-nāma med en ren holdning. En som anser seg selv mer lavtstående og fallen enn noen andre, som ikke kritiserer sādhuer og ikke ignorerer demigudene som Herren Śiva. Han differensierer, men med respekt. Han forsømmer aldri guru, spotter de gyldige śāstraene eller tviler på hari-nāmas herligheter. Han kombinerer aldri falsk spekulasjon med tørre argumenter for å utjevne nirguna-brahma med navnet til Hari, han gjør heller ingen krenkelser basert på styrken til nāma. Han aksepterer ikke fromme handlinger til å være jevnbyrdig med hari-nāma. Han gir aldri hari-nāma til troløse mennesker og han har ikke en prikk av mistro i nāma. Han anstrenger seg konstant for å være fjern fra de ti typene av nāmāparādha. Han følger aldri de som latterliggjører eller er fiendtlig til nāma. Selv om han arbeider for hele verden eier han ikke falsk ego av å være nyteren eller skaperen. Han tenker seg selv som en tjener av hele verden, han tjener hele verden. Når en kvalifisert person chanter hari-nāma stråler den åndelige verden som er plassert i hjertet av hans hjerte transcendentalt lys og derfor holder māyās mørke fjernt. Derfor, Å mahātmāer, konstant utfør hari-nāma-kīrtana uten krenkelser. Det er ingen annen beskyttelse for jīvaene enn hari-nāma.

Å prøve å redde seg selv fra å drukne i denne verden av materiell eksistens ved å søke beskyttelse i jñāna og karma er like nytteløst som å søke beskyttelse i et stykke strå for å krysse et stort hav. Derfor, aksepter beskyttelsen av dette store skipet av mahā-mantra, kryss dette havet av materiell eksistens.

Milde mennesker

”For å oppfylle den kjærlige nytelsen av rāsa, fanger Śrīmaṇī Rādhikā sinnet til Krishna ved Hennes skikkelse, kvaliteter og næringen av Hennes prema. Derfor snakker og synger milde mennesker om hlāḍīni-śakti til Śrī Krishna.”

Error in my_thread_global_end(): 1 threads didn't exit